

Láska je strašne bohatá, láska tá všetko sľúbi,
No ten, čo ľúbil, sklamal sa a ten, čo sklamal, ľúbil.
Prach dlhých, smutných letných(mužský

rod, akuzatív, plurál, stroj) na staré lístie padá,
poznala príliš neskoro, ako ho mala rada.

Tak každoročne v jeseni(stredný
rod, nominatív, plurál, mesto)

sa tratia z(ženský rod, genitív, singulár, ulica)

a človek koník túlavý, od srdca k srdcu kluše
a pre každé chce zomierať, žiť nechce pre nijaké,
chcel by mať jedno pre seba, je mu jedno aké.

Možno že iba.....(mužský

rod, akuzatív, dub, singulár) a možno tóňu iba.

